

SEJ NA NĚKOHO HUBU TORHAĆ/DRĚĆ RĚKA

čo. 36

- a) sej hubu z horcej jědžu wopalić
- b) špatnje wo někim rěčeć
- c) někomu mjezwoči bić

Prawa je wotmołwa **b**.

Torhaš abo drěješ sej hubu na někoho, hdyž špatnje wo nim rěčiš. Wězo jenož, hdyž wón abo wona blisko njeje ...

Takle móžeš tež prajić:

- na někoho/přećiwo někomu ščuwać, někoho wusměšować, někoho hanić, někoho křiwdzić, přećiwo někomu škarac

Příklady z rěčneho korpusa:

Kak to tola ludžo swarja na dawki, ćežke časy, a kak *sej* žony *hubu torhaja* dla susodki a »njepřistojneho« zadžerženja »skaženeje« młodžiny! (Jurij Słodenk, Listy ze wsy, Budyšin 1967)

Hlej, dokelž sym tróšku swojeje hłowy, *torhaja sebi* hubacy přeco hišće *hubu* wo mni. (Jan Radyserb-Wjela, Bitwa pola Budyšina. Budyšin 1971)

Tak *drěje sej* nětko hižo zaso někotryžkuli Němc *hubu*, zo so znowa Serbam wšo tyka ... (Rozhlad 1991)